

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că serviciile legate de utilizarea apei includ captarea, îndiguirea, depozitarea, tratarea și distribuția apei de suprafață sau a apei subterane inclusiv în vederea generării de curent electric, a navigației și a protecției împotriva inundațiilor. În plus, și consumul individual se încadrează în sfera noțiunii de servicii legate de utilizarea apei.

Aplicarea pe care pârâta a dat-o noțiunii „servicii legate de utilizarea apei” contravine articolului 9 din Directiva-cadru privind apa. Aceasta exclude din domeniul de aplicare al noțiunii de servicii legate de utilizarea apei în sensul directivei îndiguirea în vederea generării de curent electric, a navigației și a protecției împotriva inundațiilor. O astfel de interpretare restrictivă nu ar fi în acord cu Directiva-cadru privind apa, ar compromite efectivitatea articolului 9 din directivă și ar periclita astfel realizarea scopurilor directivei.

Este cert că statele membre dispun de o anumită marjă de apreciere în temeiul articolului 9 din Directiva-cadru privind apa pentru a înlătura anumite servicii de la recuperarea costurilor. În acest sens, statele membre pot avea în vedere efectele sociale, ecologice și economice ale recuperării costurilor, precum și condițiile geografice și climatice existente în regiunea sau regiunile afectate. În plus, în temeiul articolului 9 alineatul (4) din Directiva-cadru privind apa, statele membre pot decide să nu aplice prevederile articolului 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva-cadru privind apa în ceea ce privește politica de stabilire a prețului apei și de recuperare a costurilor, cu condiția ca aceasta să fie o practică stabilită în statul membru respectiv și să nu repună în discuție scopurile directivei și realizarea obiectivelor acesteia.

Totuși, excluderea completă a numeroase servicii, astfel cum intenționează pârâta, depășește cu mult această marjă de apreciere.

(¹) JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 06, p. 163

A acțiune introdusă la 20 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-527/12)

(2013/C 26/68)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche, F. Erlbacher, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită:

— constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a asigura executarea imediată și efectivă a deciziei Comisiei de recuperare a ajutorului acordat,

Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin potrivit articolului 288 TFUE, articolului 108 alineatul (2) TFUE, principiului efectivității, articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (¹), precum și potrivit articolelor 1, 2 și 3 din Decizia 2011/471/UE a Comisiei din 14 decembrie 2010 privind ajutorul de stat acordat de Germania grupului Biria [C 38/05 (ex NN 52/04)] (²);

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin potrivit articolului 288 TFUE, articolului 108 alineatul (2) TFUE, principiului efectivității, articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, precum și potrivit articolelor 1, 2 și 3 din Decizia 2011/471/UE a Comisiei din 14 decembrie 2010 privind ajutorul de stat acordat de Germania grupului Biria [C 38/05 (ex NN 52/04)], întrucât nu a luat toate măsurile necesare pentru a asigura executarea imediată și efectivă a deciziei Comisiei de recuperare a ajutorului acordat.

Comisia consideră că instrumentul juridic ales de pârâtă pentru recuperarea ajutorului, respectiv formularea unei pretenții civile, urmată de introducerea unei acțiuni în realizare în fața unei instanțe civile, nu este adecvat pentru a asigura executarea imediată și efectivă a deciziei Comisiei de recuperare a ajutorului acordat. În subsidiar, Comisia arată că, până la introducerea acțiunii, pârâta nu a utilizat, în vederea executării deciziei Comisiei, titlul său provizoriu care rezultă din hotărârea pronunțată în lipsă.

(¹) JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol.01, p. 41

(²) JO L 195, p. 55

Recurs introdus la 21 noiembrie 2012 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 13 septembrie 2012 în cauza T-404/10, National Lottery Commission/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-530/12 P)

(2013/C 26/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: P. Bullock, F. Mattina, agenți)

Cealaltă parte din procedură: National Lottery Commission

Concluziile recurentului

- Anularea hotărârii atacate;
- obligarea National Lottery Commission (reclamantă în fața Tribunalului) la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Oficiu.

Motivele și principalele argumente

Oficiul invocă trei motive în drept, și anume (i) încălcarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾, (ii) încălcarea dreptului OAPI de a fi ascultat și (iii) inconsistența vădită și denaturarea faptelor care afectează hotărârea atacată.

Primul motiv este împărțit în două aspecte. Pe de o parte, Tribunalul a încălcat articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție în raport cu articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 și cu Norma 37 din Regulamentul nr. 2869/95 ⁽²⁾, în cuprinsul Hotărârii Elio Fiorucci, în măsura în care Tribunalul s-a întemeiat pe dispozițiile dreptului național, și anume pe articolul 2704 din Codul civil italian, care nu fusese invocat de părți și care, așadar, nu constituia un element al litigiului în fața camerei de recurs. Pe de altă parte, Tribunalul a încălcat articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 în măsura în care s-a întemeiat pe jurisprudența națională, și anume Hotărârea sus-menționată nr. 13912 din 14 iunie 2007, pronunțată de Corte Suprema di Cassazione, menționată la punctul 32 din hotărârea atacată, care nu fusese invocată de părți și care nu constituia un element al litigiului în fața camerei de recurs.

Al doilea motiv privește încălcarea dreptului OAPI de a fi ascultat, în măsura în care Oficiul nu a avut posibilitatea de a-și expune punctul de vedere cu privire la aspecte procedurale și substanțiale referitoare la hotărârea pronunțată de Corte Suprema di Cassazione. Dacă i s-ar fi acordat Oficiului această posibilitate, nu se poate exclude ca raționamentul și concluzia Tribunalului să fi fost diferite.

Al treilea motiv privește inconsistența vădită și denaturarea faptelor care afectează raționamentul și concluzia Tribunalului. Oficiul consideră că Tribunalul a interpretat greșit și a denaturat analiza camerei de recurs, precum și argumentele expuse de National Lottery Commission și a omis să aprecieze că camera de recurs a aplicat criteriul juridic corect, conform dreptului italian, atunci când a constatat că National Lottery Commission nu demonstrase că data ștampilei poștale aplicate pe Acordul din 1986 nu era relevantă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-532/12)

(2013/C 26/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch, O. Beynet, A. Tokár, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a transpune Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin faptul că nu a comunicat dispozițiile respective Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 72 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului, în conformitate cu articolul 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 8 320 de euro pe zi începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză;

- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2009/81/CE a expirat la 21 august 2011.

⁽¹⁾ JO L 216 din 20.8.2009, p. 76.